

Klasyfikacja zaburzeń mowy

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Kamila Potocka-Pirosz, k.potocka@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Kamila Potocka-Pirosz, k.potocka@uw.edu.pl

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok II stopnia, semestr I	Liczba punktów ECTS	2.50
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
wykład (W)	15	0,5
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	30	2

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studenta z funkcjonującymi w literaturze fachowej zasadami klasyfikacji zaburzeń mowy.
C2	Nauczenie studenta porównywania klasyfikacji zaburzeń mowy.
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	<p>Student zna i rozumie kryteria klasyfikacji zaburzeń mowy i opóźnień akwizycji systemu językowego i rozwoju mowy, a zwłaszcza</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna i rozumie klasyfikację przyczynową I. Styczek, - zna i rozumie klasyfikację objawową L. Kaczmarka; - zna i rozumie klasyfikację językoznawczą J. T. Kani - zna i rozumie klasyfikację logopedyczną S. Grabiasa; - zna i rozumie klasyfikację przyczynowo-objawową H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Rozya - zna i rozumie klasyfikacje międzynarodowe (ICD, DSM)
W2	student zna różne ujęcia terminu dyslalia, rozumie różnice w podejściach objawowym
W3	
Umiejętności – Absolwent potrafi:	

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

U1	odróżnić od siebie typy dyzartrii na podstawie analizy objawów i dokumentacji medycznej
U2	
U3	

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	Student jest gotów do podejmowania odpowiedzialnych działań diagnostyczno-terapeutycznych, a przede wszystkim rozumie konieczność poszerzania wiedzy dotyczącej funkcjonujących klasyfikacji zaburzeń mowy i jej znaczenie dla tworzenia zespołów diagnostyczno-terapeutycznych złożonych z absolwentów różnych ośrodków kształcenia specjalistów-logopedów.
K2	

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Międzynarodowe klasyfikacje ICD i DSM	W1-W2
wykład	Klasyfikacja zaburzeń mowy według I. Styczek Korelacyjna klasyfikacja zaburzeń mowy według L. Kaczmarka	U1 K1
wykład	Klasyfikacja zaburzeń mowy według J.T. Kani Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy według S. Grabiasa	
wykład	Modyfikacja zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Rozya	
wykład	Klasyfikacja dyslalii B. Ostapiuk	
wykład	Porównanie przedstawionych klasyfikacji, na przykładzie różnic w rozumieniu terminu dyslalia	

6. LITERATURA

Obowiązkowa

- Grabias S., 2012, Teoria zaburzeń mowy. Perspektywy badań, typologie zaburzeń, procedury postępowania logopedycznego, [w:] Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin, s. 15–72.
- Ostapiuk B., 2012, Zaburzenia dźwiękowej realizacji fonemów języka polskiego – propozycja terminów i klasyfikacji, [w:] Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, red. S. Grabias, M. Kurkowski, s. 431-454.
- Logopedyczne i psychologiczne aspekty diagnozowania zaburzeń mowy, Jauer-Niworowska O., Emiluta-Rozya D. (red.), wyd. APS, Warszawa 2021.
- Kania J.T., 1982, Podstawy językoznawczej klasyfikacji zaburzeń mowy, [w:] Kania J. T., Szkice logopedyczne, Warszawa, s. 9-25.

Uzupelniająca

- Emiluta-Rozya D., 2008, Modyfikacja Zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Rozya, [w:] Porayski-Pomsta J. (red.), Diagnostyka i terapia w logopedii, wyd. Dom Wydawniczy „Elipsa”, Warszawa.
- Grabias S., 1994, Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, „Audiofonologia”, t. VI., s. 7-22.

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

- Grabias S., 1996, Typologie zaburzeń mowy. Narastanie refleksji logopedycznej, „Logopedia”, nr 23, s. 79-90.
- Kaczmarek L., 1975, Korelacyjna klasyfikacja zaburzeń słownego i pisemnego porozumiewania się, „Logopedia”, nr 12.
- Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., 1997, Rozważania na temat terminologii logopedycznej, [w:] Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., Rozwój poznawczy i rozwój językowy dzieci z trudnościami w komunikacji werbalnej”, wyd. DIG, Warszawa.
- Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., 1997, Terminologia w opisie i interpretacji zaburzeń mowy, [w:] Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M, Mózgowe porażenie dziecięce Problemy mowy, wyd. DIG, Warszawa.
- Ostapiuk B., 1997, Zaburzenia dźwiękowej realizacji fonemów języka polskiego-propozycja terminów i klasyfikacji, „Audiofonologia”, t. X, s.118-136.
- Styczek I., 1981, Logopedia (wyd. 3.), wyd. PWN, Warszawa.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A.W1, A.U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1-W2 U1 K1	Kolokwium pisemne	60% Niedopuszczalne jest korzystanie z systemów SI podczas pisemnego zaliczenia.
	Kontrola obecności	Dopuszczalna 1 nieobecność. Powyżej tej liczby (z wyłączeniem przypadków bezzwłocznie udokumentowanych, np. zwolnieniem lekarskim) – nie ma możliwości zaliczenia zajęć. Usprawiedliwione nadprogramowe nieobecności muszą zostać odrobione w sposób wskazany przez osobę prowadzącą zajęcia.

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich